

[Ministeren for Grønland]

ville blive afskåret fra eller pålagt begrænsninger i sin ytringsfrihed.

Det har ikke været hensigten, at den nævnte henstilling til Knud Bonnén om at rette henvendelse til sundhedsstyrelsen eller ministeriet for Grønland med henblik på, at eventuel kritik og synspunkter kan blive baseret på et reelt grundlag, skulle begrænse Knud Bonnéns ytringsfrihed. Der er endvidere heller ikke tale om at pålægge Knud Bonnén samme mening om tjenstlige og faglige spørgsmål som den ansættende myndighed.

Der findes som tidligere nævnt ingen udtrykkelige regler om rækkevidden af offentligt ansattes ytringsfrihed. Den omstændighed, at området mangler regelfastsættelse, mener jeg dog ikke bør medføre, at emnet bliver tabu i en sådan grad, at den blotte henvisning til »offentlige udtalelser« fører til den konklusion, at der er tale om knægtelse af ytringsfriheden og dermed om indgrib i en grundlovssikret rettinghed.

Jeg finder endelig grund til at fremhæve, at den citerede udtalelse var et led i en forhandling med Dansk Tandlægeforening om mulighederne for at finde en løsning på distriktstandlæge Knud Bonnéns fortsatte ansættelse, efter at distriktstandlægen var blevet afskediget den 28. september 1978. På baggrund af distriktstandlæge Bonnéns mangeårige virke i Grønland fremsatte ministeriet over for Dansk Tandlægeforening tilbud om en stilling som assisterende tandlæge andetsteds i Grønland. Derimod kunne jeg ikke, efter at der var konstateret overtrædelser af de gældende bevillings- og regnskabsmæssige regler, tilbyde Bonnén en stilling, hvorved der var forbundet et økonomisk og administrativt ansvar. Distriktstandlæge Bonnén afslog tilbuddet om en stilling som assisterende tandlæge, hvorfor ministeriets tilbud bortfaldt, og den omtalte skrivelse, der i form af en irettesættelse var et led i dette tilbud, blev således ingen realitet.

Til indenrigsministeren (28/2 79) af:

Inge Krogh (KrF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre røgfri miljøer?«

(Spm. nr. 643).

Begrundelse.

Der er en stigende erkendelse af, at tobaksrygning frembyder farer for helbredet, og at passiv rygning også er farlig. Endvidere er det meget generende for ikke-rygere, at der ryges. I Sverige er der fremsat lovforslag om forbud mod tobak i offentlige lokaler.

Besvarelse (6/3 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

For at mindske de gener, som tobaksrøg medfører for folk, som ikke ryger, er der i meget vid udstrækning behov for, at rygerne i dagligdagen viser forståelse og hensynsfuldhed over for de mennesker, som ikke ryger.

Af foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygerne inden for specielle områder kan eksempelvis nævnes, at det er påbudt personalet i landets børneinstitutioner ikke at ryge i de lokaler, hvor børnene opholder sig, at der i fly-, bus- og togtrafikken er indrettet særlige ikke-rygerkupeer og lignende for at holde de 2 kategorier adskilt, og at sundhedsstyrelsen så sent som i februar i år har henstillet til samtlige landets sygehuse at træffe foranstaltninger til begrænsning af ikke-rygende patienters gener ved tobaksrøg efter retningslinier fastsat af sundhedsstyrelsen. Disse retningslinier, som vedlægges, går kort refereret ud på, at alle patienter bør have mulighed for indlæggelse på sengestuer for ikke-rygere. Herudover har stedlige myndigheder og private på eget initiativ på adskillige lokaliteter ved skiltning m.v. forbudt tobaksrøg.

Det er regeringens opfattelse, at en begrænsning i tobaksforbruget og en beskyttelse af den ikke-rygende del af befolkningen ikke bør eller kan reguleres hensigtsmæssigt ved love og forbud. Begrænsningen og hensynsfuldheden bør derimod fremkomme som følge af en ændring i befolkningens holdning til tobaksrygning og følgerne heraf. Den præventive indsats på området har derfor hovedsagelig været koncentreret om undervisning og oplysning af relevante befolkningsgrupper for at fremkalde denne holdningsændring, og det kan i denne forbindelse nævnes, at oplysning om tobakkens skadelige virkninger siden 1975 har været gjort til en del af undervisningen i det obligatoriske fag sundhedslære i folkeskolen.

I overensstemmelse med ovenstående er der således ikke her i landet indført generelt forbud mod tobaksrygning på offentlige ste-